

det „undertiden“. Dette gør en ganske væsentlig Forskel. Jeg har selv nævnt det her, at selvfølgelig kan noget saadant ske, men det er ikke almindeligt, og det er en Sigtelse mod Landarbejderne, naar man siger, det er noget, der sker i Almindelighed.

Henrik Nielsen: Ved Mødets Begyndelse i Dag paatalte den højtærede Formand en Fejltagelse, som jeg i Gaar gjorde mig skyldig i under min Omtale af en Dom, der var overgaaet „Det danske Petroleumsselskab“. Jeg udtalte i Gaar, at Selskabet var dømt til at udrede en Bøde paa 600 Kr., medens det faktiske Forhold er, at Selskabet blev dømt til at udrede en Erstatning paa 600 Kr. til den Mand, der havde sagsøgt Selskabet for at have udleveret ildelugtende Petroleum i Stedet for den Vare, han havde bestilt. Det er rigtigt, at Selskabet ikke selv har forfalsket denne Vare. Det har faaet den i den Tilstand fra Amerika, men Selskabet var vidende om, at Varen var ringere, hvad der ogsaa fremgaar af Domspræmisserne. Det hedder nemlig her — det er meget kort: „Under Sagen er det endvidere oplyst, at de indstævnte en Gang i 1903 fra Amerika har modtaget en Ladning Petroleum, af hvilken en Del blev returneret til London paa Grund af den stærke Lugt, medens en anden Del blev pumpet op i en bestemt Beholder, hvis Indhold derefter havde en stærkere Lugt end de øvrige Beholdere. De indstævnte have nu erkendt, at de have givet deres Folk Ordre til efter 1. April at levere Sagsøgeren (Carl Rerup) Petroleum af denne Beholder, idet, som de have forklaret, de paa Grund af det mangeaarig stærke Interessensfællesskab mellem dem og Sagsøgeren ansaa det for naturligt, at han tog sin forholdsmæssige Del af den ildelugtende Petroleum.“

Det, jeg særlig her bed Mærke i, var dette, at Selskabet havde givet sine Folk Ordre til at udlevere en ringere Vare. Det ansaa jeg for strafbart og mente, at den Sum, der idømtes, var en Bøde. Jeg har nu faaet oplyst, at det er en Erstatning til Sagsøgeren. Jeg troede, som sagt, at dette Forhold var strafbart. Jeg troede, at man ikke med fuldt Vidende maatte udlevere en ringere Vare, end Folk havde bestilt. Saaledes opfattede jeg Sagen. Nu viser det sig altsaa, at Selskabet kun er dømt til en Erstatning overfor vedkommende. Derom har jeg brugt et meget stærkt Udtryk, det indrømmer jeg, som er

paatalt af Formanden, og dermed maa det betragtes som bortfaldet. Jeg burde rimeligvis have nøjedes med at sige, at det var mindre ridderligt at udlevere en daarliger Vare, men det forekommer mig, at i Realiteten har jeg Ret, naar jeg siger, at det er mindre fint bevidst at udlevere en ringere Vare end den, der er bestilt, og den Erstatning, som er tilkendt Sagsøgeren, viser jo ogsaa tilstrækkeligt, at Sø- og Handelsretten har været af samme Mening, uden at den derfor har idømt Selskabet en Bøde. Det har jeg ønsket at anføre ved denne Lejlighed.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 12 med Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Mødet hævet Kl. 5.

19de Møde.

Onsdag den 17. November, Kl. 12.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Forhandlingen genoptoges.

K. M. Klausen: Mine Udtalelser om, at man kunde dele de politiske Partier her som andre Steder i to Dele, Socialdemokraterne paa den ene Side og alle de andre Partier paa den anden Side, synes at have vakt Forundring, i alt Fald har en Række ærede Talere beskæftiget sig med denne Udtalelse, saaledes det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange),